

نویسنده: نور اکبر پایش

دروغ های بزرگ روپوشی برای بازی های استخبارات

اینک بار دیگر دیپلماسی در خدمت پروژه های استخباراتی از دروغ های بزرگ استمداد میجوید . خانم حنا ربانی «کهر» وزیر خارجه پاکستان با پیام حمایت از افغانستان در « مذاکرات صلح » به کابل آمد و گفت که « جاده ثبات و امنیت در منطقه از افغانستان میگذرد» شاید میخواست «پاتکی» را برای آی اس آی تدارک ببند و عبور و مرور ازین جاده را هم تحت نظر داشته باشد و هم مانند گذشته «حق العبور» بگیرد . او همچنان افزود که کشورش از پروسه صلح به رهبری و مدیریت افغانها حمایت مینماید و اظهار آماده گی نمود هر زمانیکه افغانستان بخواهد فعالیت کمسیون مشترک دو کشور از سر گرفته خواهد شد از استقبال دستگاه حاکمه کابل بر میآید که برای این « مآیبه » آماده ی شکر گذاری اند. حامد کرزی نیز درین دیدار تأکید کرد که پاکستان میتواند در پروسه صلح افغانستان نقش مؤثر داشته باشد.

چه واقع شد که چنین چرخش سریع در مناسبات کرخت و یخ زده کابل - اسلام آباد بعمل آمده حسن نیت و همکاری متقابل برای استقرار سیاسی و تأمین صلح جایگزین «توپ کشی و راکت پرانی» گردید؟!

بدون شک حسن نیت ، اعتماد و تغیر دیدگاه سیاسی ، بنیاد این « تغیر » نیست ، ظاهراً « ترس» مشترک این « تغیر » را توجیه مینماید . ترس از نتایج مذاکرات میان آمریکایی ها و طالبان که محور کابل - اسلام آباد را از محاسبه اگر بیرون نکند حداقل به حاشیه میراند.

و اما مشخصه همین رابطه اجباری کابل - اسلام آبادرا نیز دروغ و نیرنگ تشکیل میدهد. آقای یوسف

رضا گیلانی صدراعظم پاکستان در مصاحبه خویش قبل از سفرش به قطر به خبرنگاران گفت که سیاست موجوده پاکستان در مورد افغانستان باید باز نگری شود ، زیرا سیاست موجوده توسط یک دکتاتور نظامی طرح ریزی شده است . او از ثبات در افغانستان (چیزی که پاکستان سالهاست بر علیه آن دسیسه میکند) سخن گفت در حالیکه همزمان با سفر خانم ربانی گویا بی بی سی به گزارش طبقه بندی شده ناتو دست یافته و آنرا نشر نمود که حاکی از حمایت نیرو های امنیتی پاکستان از طالبان است . ظاهراً بیان صدراعظم پاکستان دلیل روشن بر صحت این گزارش و مداخلات پاکستان بر پایه «ستراتژی طرح شده یک دکتاتور» است، چیزی که خانم ربانی آنرا با مثال عجیب « شراب کهنه در بطری های کهنه» مردود دانسته میگوید « فکر نمیکنم این ادعای تازه باشد ، این ادعا سالها پیش مطرح شده بود و همه ما دلایل آنرا میدانیم، اما مهمتر این است که بیشتر روی مذاکرات که با طالبان در پایتخت کشور های مهمی صورت میگیرد تمرکز کرد».

پاکستان میخواهد با اتکا بر دیپلماسی فعال و امکانات که به حیث پشتوانه این فعالیت در اختیار دارد به حیث محور مؤثر در متن حوادث مورد توجه واقع گردد و بار دیگر جهت رسیدن به رؤیای بلند پروازانه نظامی و اقتصادی اش « قیومیت» افغانستان را داشته باشد . (موقعیتی را که در دور اول حاکمیت جهادی و امارت طالبی از آن خود ساخته بود .) آنچه را پاکستان ثبات و استقرار سیاسی و تأمین صلح میداند تحقق همین دسیسه است و نه اراده آزاد مردم افغانستان. اگر مردم افغانستان به این آگاهی نرسند ، بیخبری مردم ، خیانت دستگاه حاکمه و تحقق ارزان پروژه های استخبارات استکبار جهانی دست بهم داده در تذکره سیاسی مردم شجاع افغانستان نوشته خواهد شد غلام غلامان.